

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.092.1

Hely

Andrássy út

Idő

"1910"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím

Premier az Andrássy-
úton.

Forrás:

Pesti napló

Bp.

1910

IX/18

(Köt. v. füz.)

Premier az Andrássy-úton.

Kicsit szegyen, hogy az Andrássy-ut villamos világitásáról mint valami nagy eseményről kell beszámolnunk, de ezért a szegyenért vessen magára a főváros törvényhatósága vagy a tanács, amely három esztendeig el tudta huzni a villamos lámpák fölállítását. De ezen az estén, ezen a mai ünnepélyes estén tegyük félre a szemrehányásokat és dicsérjük egy kicsit a mi Andrássy-utunkat, amelynek ma este volt először világvárosi színe. Ragyogó fényben, tündéri világításban usztak a házak és a közöttük járók s a pesti sötétséghez szokott emberek bámulva mondták:

— Gyönyörű! Elragadó!

Ne essünk bele tulságosan a dicséretetekbe sem: a nagyon bámulóknak és a nagyon áradozóknak sem volt igazuk. A dolog egyszerűen úgy áll: az Andrássy-ut szép volt, olyan szép, mint egy tisztességes város utcájának lennie kell s miután tegnap még csak öt percig mutatónak égtek a villamoslámpák, ma pedig egész este késő éjszakáig, hát az emberek egy kicsit megrészegedek a szokatlan fényességtől. Azután mért ne csinálnák ők is olyan pózzal a dolgot, mint a város? Mert — hogy teljes is legyen ez a tudósítás — tegnap este az történt, hogy egyszerre csak kigyultak a villamoslámpák.

— Mi az? — riadtak föl az emberek — csak így, minden előzetes értesítés nélkül kivilágítják az Andrássy-utat?

Igazuk volt, amikor csodálkoztak s azt is jól sejtették, hogy a város előbb nagydobra üti az első világítás napját s nem így, minden teketória nélkül egyszerűen csak világítat. Az ötperces világítás pedig csak próba volt, a ma esti premier főpróbája, amikor Fodor István, a villamossági részvénytársaság igaz-

gatója végigautobilozott az Andrássy-úton és kijelentette, hogy meg van elégedve a lámpákkal. Mára meglehet a premier, nincs baj és nem lehet blamázs.

És csakugyan, nem volt baj sem, s így blamázs sem: a ma esti premieren kitűnően világítottak a lámpák. Amikor kigyultak s a két párhuzamos sárga vonal végigfutott az emeletnyi magasságban, a hullámzó embertömeg duruzsolása egyszeribe elhalkult, az emberek megálltak és mindegyik megtalálta a maga lámpa-póznáját, amelyre fölbámult s amelyről rögtön konstatálta:

— Milyen furcsa, hogy egy kicsi, pisla fényű gázlámpa ég emellett a magas, fényességet ontó pózna mellett!

Tegnap még nem voltak furcsák a gázlámpák, ma már — hála istennek — azok. A pesti publikum nagyon hamar megszokja az újításokat s talán, ha már nélkülözhetetlen lesz neki a fényesség meg a ragyogás, nemcsak a kávéházban, hanem az utcán is, akkor hamarabb elkészül a körutak villamos világitása is. Ma, az első napon még kicsit izgalmas volt az élet, még sűrűn hangzottak a csodálkozó szavak, de holnap — holnap már megszokjuk így az Andrássy-utat és furcsák lesznek a többi, sötétségben rejtőző utcák.

Ma este, a nagyjelentőségű premierre természetesen még sokkal jobban megnépesült az Andrássy-ut, mint máskor. A város — hát tud ez a város valamit nem nagyképpen csinálni? — szóval a város kihirdette mára az Andrássy-ut világítását. Még nincs is egészen készen, csak a Váci-körutól az Oktogon-terig, de a város ünnepélyesen tudtára adta a közönségnek, hogy ma este lesz először világos az Andrássy-ut. Magától értetődik, hogy az emberek, akárcsak a pillék, előbujtak a sötétségből, a

Petőfi-utcából vagy a Révay-utcából, talán még messzebből is és kimentek sütkérezni a villamos lámpák fényébe. Kicsit furcsán festettek, kicsit csunyaak voltak és esetlenek, és sehogysem illettek a fényhez meg a ragyogáshoz, de ez csak a — premier-közönség volt. A premier-közönség, amely ingyen jutott a látványossághoz s amint végigélvezte és megkritizálta a fényt, hazament a maga sötét utcájába és nem dicsérté a várost a fényes Andrássy-utért, hanem szidta a maga sötét utcájáért.

És egyáltalában, ez a hangulat kezdett a domi-

náló lenni. Amikor a Rákóczi-utat kivilágították, az nem keltett akkora föltűnést, mint az Andrássy-ut. S éppen ezért, mert az Andrássy-ut iránt sokkal többen érdeklődtek — hiszen ez az ut egyike azoknak, amelyekre mi pestiek büszkéek lehetünk — már most megállapíthatjuk, hogy a premier-közönségnek tetszett az Andrássy-ut, de ez a íetszés, ez a kivilágítás eszébe juttatta, hogy sötétek, pokolian sötétek a többi utcák. Milyen szegényes, milyen csunya a körut és milyen sikátoroknak, milyen rejtelmes utvesztőknek látszanak a többi utcák!

A város tehát most maga teszi elégedetlenné a polgárait. A város kivilágítja az Andrássy-utat és megígéri, hogy a körutak sem maradnak sötétségben: — de vajjon tudja-e most a város, hogy a többi ígéretek mintájára tett ígérését most be kell váltania, mert a közönségnek tulságosan megtetszett a világítás? Annyira, hogy minden utcát szeretne így látni, mint ma este az Andrássy-utat.

Bizony szegyen, hogy mi pestiek csak most tudjuk meg, mi az egy tisztességesen világított utca és szegyen, hogy olyan nagy eseménynek vesszük, amikor már van egy tisztességesen kivilágított utunk. De — ez a vigasztaló — most már legalább tudjuk, hogy mi kell a többi utcának és ez a tanulság is megér valamit.

Béla városi háziyomda 1913